

V Plzni dne 16.3.2011

Moji milí majitelé,

asi se divíte, kdo vám to píše. Jsem strom z vašeho lesa. Rád bych vám řekl své pravé jméno, ale to ve vašem lidském jazyce nejde vyslovit, ani napsat, takže mi říkejte Smrk, protože takového jsem druhu. V tomto lese, kde jste mne vysadili, jsem šťastný. I ostatním stromům se tu daří dobře. Les je plný života – tolik dalších rostlin a živočichů tu žije.

Všichni ale dobře víme, že stromů i celých lesů ubývá. Lidé nás kácí, jen aby zabrali další drahocennou půdu. Nakonec zde postaví další zbytečný supermarket, satelitní město, sklad, silnici či dálnici. Cožpak si neuvědomují, jaké neuvážené činy konají? A jaké důsledky to bude mít a už má? Hodlají se nakonec udusit ve smogu z aut a továren? Lidé jsou zaslepeni touhou po penězích, chtějí hlavně něco vlastnit. Přestože už mají to, co chtěli, vždy si vymyslí něco dalšího. A ty staré věci vyhodí, třeba k nám do lesa. Kdy konečně zjistí, že svojí honbou za zbytečnostmi ztrácí to nejcennější – přírodu, jejíž jsme i my součástí. Proto je důležité nás chránit. I my, stromy, jsme živé bytosti, které mají duši.

Bez lesů ubude spousta živočišných i rostlinných druhů, protože nebudou mít domov. Bez lesů nebude dostatek kyslíku, protože malé rostlinky nestihnou přeměnit tolik oxidu, jako my- vysoké stromy. Bez nás by nebylo života.

Doufám, že si to lidé brzy uvědomí a začnou konat. To by však musel být někdo, kdo jim to poví. Oni také budou muset chtít naslouchat a pochopit, protože to je ten hlavní problém. Lidé nechtějí o problémech slyšet. My stromy to všem bohužel povědět nemůžeme, tak to tedy vy, moji uvědomělí majitelé, musíte šířit dál. Musíte o tom povědět dalším a dalším lidem. Náš osud, vlastně společný, spočívá ve vašich rukou. A proto doufám, že nám pomůžete.

Závěrem bych vám chtěl poděkovat za to, jak dobře se o les, ve kterém žiji, staráte, protože tolik dobrých majitelů, jako jste vy, se moc nenajde. Zdravím vás.

Váš Smrk

Autorka : Aneta Dortová ,9.B

Aneta Dortová
15 let
21.ZŠ Plzeň